

PRIBIĆ, crkva Sv. Marije i dvorac u Pribićkom Strmeču

Sakralna arhitektura baroknog razdoblja, I, Zagreb 1985. — *M. Kruhek*, Graditeljska baština karlovačkog Pokuplja, Karlovac 1993.

A. Ht.

PRIBILOVIĆ, Radoje, klesar (Dubrovnik, XV. st.). Radi 1443. na Kneževu dvoru u Dubrovniku višedijelni prozor, a 1445. s V. Bogosalićem ukrašena kamena sjedala u trijemu. Izvodi različite klesarske ukrase na zgradama u Dubrovniku i na otocima Šipanu i Lokrumu.

LIT.: *C. Fisković*, Naši graditelji i kipari XV. i XVI. st. u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 58, 59, 119, 121. — *Isti*, Lokrumski spomenici, Bulletin JAZU, 1963, 1–2, str. 57–58.

PRIBILOVIĆ, Ratko (Čekoje), zlatar (Rijeka dubrovačka, XIV. st.). Učio zanat 1379. kod Bogeca Bolenovića u Dubrovniku. God. 1402. s Milčom iz Ulcinja i Jakšom Ivanovićem nastavio rad na srebrnoj reljefnoj pali u dubrovačkoj franjevačkoj crkvi.

LIT.: *C. Fisković*, Dubrovački zlatari od XIII. do XVII. stoljeća, SHP, 1949, 1.

PRIBISALIĆ, Marko (Marko Pribislavov), ljevač zvona (Dubrovnik, XV. st.). Salio je 1410. zvono nađeno poslije u bos. kraljevskom gradu Bobovcu, a pripadalo je grobnoj kapeli.

LIT.: *P. Anđelić*, Bobovac i Kraljeva Sutjeska, Sarajevo 1973, str. 78–79.

PRIBISALIĆ, Nikola (Fornar), zlatar (XV. st.). Imao radionicu u Dubrovniku. Vlada mu je 1449. povjerila kovanje srebrnih minaca. Izradio je i kalup za mince koji imaju na aversu ovjenu žensku glavu, a na reversu tri kule s vratima.

LIT.: *C. Fisković*, Dubrovački zlatari od XIII. do XVII. stoljeća, SHP, 1949, 1.

PRIBISLAVLJIĆ (Pribislavić), Ivan, kipar i graditelj (Šibenik, oko sred. XV. st.). Prvi se put spominje 1441. kao suradnik Jurja Dalmatinca s kojim dolazi iz Venecije radi gradnje šibenske katedrale; sudjelovao pri gradnji sakristije i apsida. Izrađivao u kamenolomima građevne detalje po Jurjevim nacrtima, među kojima 1452–55. mnoge dijelove portala za crkvu Sv. Franje u Anconi. Sam je izradio u Šibeniku kapelu Sv. Barbare (1447–51), a radio je na kapeli Sv. Ivana (stubište i reljef *Sv. Ivan u pustinji* s morskim krajolikom u pozadini, 1460). Sličan reljef s fantastičnim krajolikom na nadvratniku Kneževa dvora u Pagu (1467) odaje kompozicijom i stilom istoga autora. Sudjelovao i u gradnji Biskupske palače u Pagu, a djelovao je i u Zadru. Imao je radionicu s učenicima. Njegova djela pokazuju značajke zakasnele mlet. kičene gotike pod utjecajem J. Dalmatinca.

I. PRIBISLAVLJIĆ, *Sv. Ivan u pustinji*, reljef na nadvratniku kapele Sv. Ivana u Šibeniku

Z. PRICA, *Savijači čelika*. Beograd, Muzej savremene umetnosti

LIT.: P. Kolendić, *Stube na crkvi Sv. Ivana u Šibeniku*, *Starinar* (Beograd), 1922. — C. Fisković, *Zadarski majstori*, Split 1959, str. 24–25. — M. Montani, *Juraj Dalmatinac i njegov krug*, Zagreb 1967, str. 26–29, 46. — I. Fisković, *Neki vidovi umjetničkog rada Jurja Dalmatinca u Šibeniku i Splitu*, *Radovi HIJZ*, 1981, 27–28, str. 118. D. Kt.

PRICA, Vesna, fotografkinja (Zagreb, 15. III. 1947 — 19. V. 1996). Započela studij prava i filozofije u Zagrebu, ali se odlučuje za fotografsko zanimanje. God. 1969. radi u ateljeu T. Dapca a 1971. F. Vodopivca. Snimila nekoliko ciklusa fotografija s temama prirode (*Lagune*, 1971–88), zanata (*Staklari samoborski*, 1973) i portreta (*Osječani u Samoboru*, 1992). Samostalno izlagala u Zagrebu, Samoboru, Pečuhu, Osijeku, Vinkovcima i Čakovcu.

PRICA, Zlatko, slikar (Pečuh, 26. VI. 1916). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1940 (Lj. Babić). Član grupe »Mart« od 1957, jedan je od utemeljitelja Galerije »Forum« (1969), član HAZU od 1988.

Radi u različitim tehnikama (crtež, grafika, akvarel, gvaš, ulje, vitraj, mozaik, fresko). U tonski suzdržani realizam zagrebačke škole uoči II. svj. r. već svojim prvim nastupom unosi nove naglaske. Oni su vidljivi u naglašenu zanimanju za subjektivnu organizaciju prostora, za monumentalnu kompoziciju i sumarni pristup motivu, u individualnije ugođenoj paleti i snažnijoj ulozi svjetla (*Slamnatí šešir*, 1939; *Zimski pejzaž*, 1940). Rat ga prekida u razrađivanju slikarskih problema. U logoru crta likove i logorske prizore, iz čega je 1947. proizašla grafička mapa *Ljudi iz logora Danica*. God. 1944. ilustrira poemu *Jama* I. G. Kovačića (s E. Murtićem).

Poslije 1945. slika tada aktualne sadržaje (*Pogreb pionira*, 1946), ali i neutralne motive (prizori iz obiteljskoga života, portreti, pejzaži), postupno razrađujući svoj osobni izraz. U toj težnji prema autentičnome stilu odlučujuće je suočenje s freskama Ajante za vrijeme boravka u Indiji (1952). Plod je toga ciklusa *Motivi iz Indije* kao i začetak tzv. samoborske faze. Izraz u tome razdoblju oplošnjuje, nestaje iluzija prostora, plastičnost oblika se reducira na geometrizirane obrise, boja postaje čista i intenzivna (*Dvije pastirice*, 1953; *Žena s košarom*, 1955; *Crvena ograda*, 1956). U djelima samoborskoga ciklusa (1954) približava se apstraktnome lik.

Z. PRICA, *Kupačice iz Lanterne*

